

NOT

Ärende: Not om plenarmötet
– i Bryssel den 15–16 april 2002¹

I. Plenarmötets öppnande

Konventets ordförande Valéry Giscard d'Estaing öppnade mötet. Han biträdades av vice ordförande Giuliano Amato.

Han lyckönskade Alojz Peterle till att företrädarna för kandidatländernas nationella parlament utsett honom som inbjuden till presidiet.

Han erinrade konventsledamöterna om att presidiet enligt dokument CONV 18/02 har beslutat att konventsledamöter från kandidatländerna kan hålla sina anföranden på sitt eget språk. Han förklarade de närmare reglerna för tolkning.

Han meddelade konventsledamöterna att efter varje serie om fem inlägg enligt talarlistan kan ledamöterna reagera och begära ordet hos mötesordföranden genom att visa upp ett blått kort för att på så sätt göra debatten livligare. Detta förfarande kommer att tillämpas på försök under ett eller två möten. Därefter skall man göra en utvärdering av hur det fungerar.

Ordföranden erinrade om att kommissionen till konventet översänt ett meddelande med inslag ur senaste Eurobarometern om Europeiska unionens framtid. Detta meddelande visar klart och tydligt vad medborgarna förväntar sig av Europa.

---

¹ Ett referat från plenarmötet återfinns på webbplatsen www.european-convention.eu.int.

II. Allmän debatt: Europeiska unionens uppdrag

Inledning

Ordförande Valéry Giscard d'Estaing inledde debatten genom att erinra om att flera dokument som behandlar denna fråga har inkommit till konventet, dels från konventsledamöter, dels från presidiet som översänt två dokument. Det första är ett försök att organisera debatten genom att ställa specifika frågor om Europeiska unionens uppdrag (dok. CONV 16/02) och det andra innehåller en beskrivning av det sätt på vilket Europeiska unionens befogenheter har upprättats (dok. CONV 17/02).

Konventsledamöterna gjorde 86 inlägg vid detta tillfälle.

Första frågan: Omfattningen av unionens uppdrag

Den första fråga som ställdes till konventet avsåg huruvida det med tanke på unionens kommande utvidgning, det rådande läget i omvärlden, unionens nuvarande befogenheter och medborgarnas önskemål är lämpligt att utöka unionens uppdrag och om så är fallet, vilka nya uppgifter som skall tilldelas unionen, eller om man tvärtom skulle begränsa dess uppdrag, vilka av dessa som skulle återföras till medlemsstaterna.

1. Allmänna frågor

Det fanns en bred uppslutning inom konventet om nödvändigheten av att inte på nytt ifrågasätta det unionen åstadkommer för närvarande, och endast två ledamöter ville att vissa befogenheter skall återföras till medlemsstaterna.

Några talare tog upp svårigheterna med materiell avgränsning och nödvändigheten av att i stället avgränsa genom intensiteten i åtgärderna i förhållande till områden genom inrättande av instrument för åtgärder.

Flera ledamöter insisterade härvid på nödvändigheten av att behandla frågan om unionens uppdrag i samband med frågan om hur befogenheter och instrument skall organiseras.

Det uttrycktes därför önskemål om att det i fördraget klart skall framgå i vem som skall göra vad genom att man för varje politiskt område anger hur stora befogenheter unionen har.

Flera ledamöter ville frånga strukturen med tre pelare till förmån för en enda institutionell struktur.

2. *Unionsuppdrag som fått stöd från ett stort antal talare*

De flesta talare ansåg att unionens uppdrag måste förstärkas på två områden, samtidigt som unionen ges de befogenheter som krävs för att utföra dessa uppdrag enligt följande:

- Gemensam utrikespolitik för att förstärka unionens närvaro och verksamhet på den internationella arenan, framför allt när det gäller krishantering. Unionen bör kunna reagera effektivt på nya utmaningar som rör internationell politik.
- Politiken i fråga om frihet, säkerhet och rättvisa för att unionen skall kunna agera effektivare, framför allt mot terrorism, organiserad brottslighet, olaglig invandring, narkotika och människohandel. I detta sammanhang önskade vissa ledamöter att det införs ett gemensamt gränsskyddsorgan.

Många ledamöter önskade också

- ett ekonomiskt styrande organ i anslutning till den monetära unionen,
- en hänvisning till de mänskliga rättigheterna genom att i fördraget införa stadgan om de grundläggande rättigheterna; man tog också upp frågan om att göra unionen till en juridisk person och ansluta den till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna,
- ett samband mellan utrikespolitiken och politiken för utvecklingsbistånd.

3. *Andra uppdrag för unionen som togs upp*

Några ledamöter ville att unionen dessutom skall bli mer aktiv på följande områden:

- Miljö.
- Forskning och innovation.
- Säkra livsmedel.
- Tryggad livsmedelsförsörjning.

4. Uppdrag som gav upphov till meningsskiljaktigheter

Flera ledamöter önskade att unionen skall vara verksam på följande områden:

- Ekonomisk och social sammanhållning samt utveckling av en europeisk social modell, vilket kräver ett europeiskt socialt fördrag i vilket man bör beakta skillnaderna mellan medlemsstaterna.
- Kamp mot fattigdom och social utslagning.
- Kamp mot arbetslöshet.

Vissa ledamöter önskade att unionen skall ha ett eget skattesystem. Andra ansåg att detta inte var nödvändigt.

När det gäller utbildning, yrkesutbildning samt undervisning önskade några ledamöter att det införs en europeisk undervisning, medan andra ledamöter ville att dessa frågor skall omfattas av medlemsstaternas behörighet.

5. Medlemsstaternas uppdrag

När det gäller de uppdrag som skall ligga kvar under medlemsstaterna framhöll majoriteten av de talare som tog upp denna fråga följande områden:

- Staternas inre organisation.
- Offentlig förvaltning.
- Kultur.
- Social trygghet.

Några talare påpekade att det rör sig om exempel och inte en fullständig förteckning.

Man framhöll dock att även om unionen inte direkt ingriper på dessa områden, bör detta inte hindra den från att eventuellt främja samarbete mellan medlemsstaterna och/eller stödja samordning av medlemsstaternas insatser på dessa områden.

Andra frågan: Kriterier som gör det möjligt att besluta om vilka uppdrag som bör utföras på unionsnivå

Den andra frågan till konventet syftade till att bestämma vilka kriterier som gör det möjligt att besluta om vilka uppdrag som bör utföras på unionsnivå och vilka principer konventet bör stödja sig på för denna typ av beslut.

Enligt konventsledamöterna är det medborgarnas önskemål som bör bestämma kompetensfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna.

Mot denna bakgrund erinrade de allra flesta talare om följande kriterier:

- Subsidiaritetskriteriet: Unionen bör endast handla på de områden där den är ensam behörig med tanke på de gränsöverskridande inslagen i verksamheten, eller på de områden där unionen kan agera effektivare än varje medlemsstat för sig. Några talare underströk behovet av att förstärka tillämpningen av subsidiaritetsprincipen.
- Proportionalitetskriteriet: Unionens verksamhet bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen.

Några talare tog också upp solidaritetsprincipen.

Tredje frågan: Medlemsstaternas befogenheter

Den tredje frågan till konventet gällde framför allt om det i fördragen uttryckligen bör anges att de ansvarsområden som inte ingår i unionens uppdrag fortfarande skall ligga hos medlemsstaterna, eller om dessa befogenheter i stället skall räknas upp i fördragen och, i så fall, vilka kriterier de då skall grunda sig på. Man undrade också vilka principer konventet kan stödja sig på för denna typ av beslut.

De flesta talare tryckte på att man i fördragen klart måste uttala principen om att de uppdrag som inte tilldelats unionen i fördragen ligger kvar hos medlemsstaterna, men utan att för den skull i fördraget upprätta en förteckning över medlemsstaternas kompetensområden. De flesta konventsledamöter såg nämligen en risk för att man med en sådan förteckning låser fast medlemsstaternas befogenheter, vilket skulle strida mot behovet av flexibilitet för anpassning till nya realiteter. Några ledamöter påpekade att principen om att befogenheten ligger kvar hos medlemsstaterna utom när den tilldelats unionen, gör det svårt att upprätta en uttömmande förteckning över medlemsstaternas befogenheter.

Fjärde frågan: Utveckling av befogenheterna

Den sista frågan till konventet gällde om unionens uppdrag redan nu bör fastställas en gång för alla, eller om det måste finnas möjlighet till framtida utveckling.

Flexibilitet i systemet för avgränsning av befogenheter

De flesta talarna uttalade sig för ett flexibelt system för avgränsning av befogenheterna som möjliggör en viss anpassning av unionens uppdrag till nya utmaningar och som bättre tillmötesgår medborgarnas förväntningar. Flera talare påpekade i detta avseende att den flexibilitet och den dynamik som utgjort kärnan i unionens tidigare utveckling, och som utgör ett av dess starkaste inslag, bör behållas. Ett system med förteckningar, oavsett om de omfattar unionens eller medlemsstaternas befogenheter, skulle motverka flexibiliteten. I detta sammanhang påpekades som exempel att det är den nuvarande flexibiliteten som har gett gemenskapen möjlighet att behandla problem som rör asylfrågor eller anta direktivet om elektronisk handel.

Några talare underströk att det är viktigare att ha klara och demokratiska principer för beslutsfattandet än ett stelbent system för avgränsning av befogenheterna. Man nämnde också i detta sammanhang nödvändigheten av att behålla artiklarna 95 och 308 i EG-fördraget.

Kontroll av att principerna om avgränsning av befogenheter och subsidiaritet följs

Detta flexibla system för avgränsning bör enligt de allra flesta talare åtföljas av effektiva medel för att kontrollera att principerna om avgränsning av befogenheter och subsidiaritet följs, och de ansåg att kontrollen av att dessa principer tillämpas effektivt är den bästa garantin för att principerna följs. Enligt de flesta ledamöter bör de nationella parlamenten medverka i dessa kontroller. I detta sammanhang påpekades det att de nationella parlamenten redan har möjlighet att kontrollera iakttagandet av principerna om avgränsning av befogenheterna och subsidiaritet på vissa områden, om det redan nu pågår en debatt om dessa frågor på nationell nivå.

Man diskuterade om dessa kontroller bör omfatta en ny mekanism och om en sådan mekanism bör vara politisk eller rättslig. De flesta talare ställde sig positiva till en sådan mekanism för föregående kontroll eller efterhandskontroll bestående av företrädare för de nationella parlamenten, och några talare föreslog också att man skulle ta med företrädare för Europaparlamentet. Några förordade en rättslig mekanism, t.ex. en domstol med medlemmar från de nationella författningsdomstolarna, eller en sådan samarbetsmekanism mellan EG-domstolen och de nationella författningsdomstolarna som redan föreslagits.

Slutligen ansåg några talare att regionerna bör medverka i en sådan kontroll, framför allt de regioner som har lagstiftande befogenheter, samtidigt som man framhöll att fördelningen av befogenheter mellan förbundsstaterna och deras federala enheter även i fortsättningen bör ligga hos de berörda medlemsstaterna.

Slutligen framhöll man nödvändigheten av att fastställa olika regler för revidering av fördragen, nämligen striktare regler för grundläggande bestämmelser och mer flexibla för de övriga.

III. Ungdomskonventets möte

Konventet godkände det inlämnade dokumentet med förslag om hur ett europeiskt ungdomskonvent skall organiseras enligt modellen för själva konventet (dok. CONV 15/02).

Diskussionen om detta dokument gav möjlighet till att ingående behandla en rad problem som särskilt hör samman med hur man skall utse de ungdomar som skall delta i detta konvent. Flera talare insisterade på att man måste fastställa öppna och objektiva urvalsförfaranden samt uppnå jämvikt mellan företrädare för olika samhällssektorer och olika synpunkter på den europeiska integrationen.

Ordföranden framhöll att det urvalsförfarande man valt garanterade en sådan jämvikt och att ungdomarnas debatt bör vara så fri som möjligt. När det gäller hur debatten inom detta ungdomskonvent skall organiseras, påpekade han att det kommer att finnas ett presidium samt en av ungdomskonventet utsedd föredragande som skall rapportera till det egentliga konventet. Man bör senare diskutera vilka kontakter som skall upprättas med ungdomarna efter det att detta konvent har ägt rum.

IV. Övriga frågor

Inrättande av arbetsgrupper

Eftersom konventsledamöterna har begärt att det skall inrättas arbetsgrupper snarast möjligt, meddelade mötesordföranden att presidiet håller på att studera frågan och bl. a. överväger vilka ämnen som sådana grupper med fördel kan behandla.

Nästa möte

Ordföranden avslutade mötet med att meddela att nästa möte i konventet den 23–24 maj kommer att ägnas åt Europeiska unionens uppdrag med avseende på såväl legitimitet som effektivitet. Detta möte kommer att erbjuda möjlighet att ingående behandla frågan om unionens befogenheter och instrumenten för att genomföra dessa.

=====

Talarlista i turordning

Plenarmötet den 15–16 april 2002

TALARLISTA

Måndagen den 15 april

1. Andrew DUFF – Förenade kungariket (Europaparlamentet)
2. Ayfer YILMAZ – Turkiet (Parlamentet)
3. Pierre MOSCOVICI – Frankrike (Regeringen)
4. John BRUTON – Irland (Parlamentet)
5. Rytis MARTIKONIS – Litauen (Regeringen)

Blå kort: Duhamel, Fayot, Van der Linden, McAvan, MacCormick

6. Alain LAMASSOURE – Frankrike (Europaparlamentet)
7. Hans van MIERLO – Nederländerna (Regeringen)
8. Erwin TEUFEL – Tyskland (Parlamentet)
9. Peter SKAARUP – Danmark (Parlamentet)
10. Alfred SANT – Malta (Parlamentet)

Blå kort: Voggenhuber, Maij-Weggen Stuart, Belohorská, Muscardini

11. Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
12. Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
13. Alain BARRAU – Frankrike (Parlamentet)
14. Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
15. Jozef OLESKY – Polen (Parlamentet)

Blå kort: Borrell Fontelles, Spini, Bonde

16. Danuta HÜBNER – Polen (Regeringen)
17. Soren LEKBERG – Sverige (Parlamentet)
18. Michel BARNIER – Kommissionen
19. Inese BIRZNIECE – Lettland (Parlamentet) * suppleant för Edvins INKENS
20. Ben FAYOT – Luxemburg (Parlamentet)
21. Mesut YILMAZ – Turkiet (Regeringen)
22. Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)

23. Gianfranco FINI – Italien (Regeringen)
24. Olivier DUHAMEL – Frankrike (Europaparlamentet)
25. Eleni MAVROU – Cypern (Parlamentet)

Blå kort: Barrau, Tajani, MacCormick, Giscard d'Estaing, Palacio.

26. Henrik Dam KRISTENSEN – Danmark (Parlamentet)
27. Michael FRENDÖ – Cypern (Parlamentet)
28. Joao de VALLERA – Portugal (Regeringen)
29. Renée WAGENER – Luxemburg (Parlamentet) * suppleant för Paul HELMINGER
30. Reinhard Eugen BÖSCH – Österrike (Parlamentet)
31. Roberts ZILE – Lettland (Regeringen)

Blå kort: Muscardini, Rack, Palacio, Medalinskas, Katiforis.

32. Mimmo KILJUNEN – Finland (Parlamentet)
33. Nelly KUTSKOVA – Bulgarien (Regeringen) * suppleant för Meglena KUNEVA
34. Georges JACOBS – UNICE (Europeiska industri- och arbetsgivarorganisationen)
35. Marietta GIANNAKOU – Grekland (Parlamentet)
36. René van der LINDEN – Nederländerna (Parlamentet)
37. Jacques SANTER – Luxemburg (Regeringen)

Blå kort: Wuermeling, Katiforis, Palacio

38. Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (Parlamentet)
39. Göran LENNMARKER – Sverige (Parlamentet)
40. Michael ATTALIDES – Cypern (Regeringen)
41. Han van BAALEN – Nederländerna (Parlamentet) * suppleant för Frans TIMMERMANS
42. Mr Puis HASOTTI – Rumänien (Parlamentet)
43. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
44. Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
45. Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
46. Peter GLOTZ – Tyskland (Regeringen)
47. William ABITBOL – Europaparlamentet * suppleant för Jens Peter BONDE

Blå kort: Muscardini, Carnero Gonzalez, Borrell Fontelles, Van der Linden, Lennmarker, Palacio.

48. David HEATHCOAT-AMORY – Förenade kungariket (Parlamentet)
49. Panayotis DEMETRIOU – Cypern (Parlamentet)
50. Matjaz NAHTIGAL – Slovenien (Regeringen)

Blå kort: Birzniece, Duff, Van Lancker, Duhamel, Heathcoat-Amory.

Plenarmötet den 16 april 2002

TALARLISTA

Tisdagen de 16 april

1. Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet) * suppleant för Liviu MAIOR
2. Ray McSHARRY – Irland (Regeringen)
3. Lamberto DINI – Italien (Parlamentet)
4. Neil MacCORMICK – Europaparlamentet * suppleant för Johannes VOGGENHUBER
5. Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)

Blå kort: Wuermeling, Katiforis

6. Valdo SPINI – Italien (Parlamentet) * suppleant för Marco FOLLINI
7. Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)
8. Matti VANHANEN – Finland (Parlamentet)
9. Mme. Evelin LICHTENBERGER – Österrike (Parlamentet)
10. Huber HAENEL – Frankrike (Parlamentet)
11. Pavol HAMZIK – Slovakien (Parlamentet)

Blå kort: Heathcoat-Amory, Fayot, Rack, Bonde

12. Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
13. Peter GOTTFRIED – Ungern (Regeringen) * suppleant för János MARTONYI
14. Eduarda AZEVEDO – Portugal (Parlamentet)
15. Klaus HAENSCH – Europaparlamentet
16. Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (Regeringen)
17. Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
18. Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
19. Louis MICHEL – Belgien (Regeringen)
20. Elena PACIOTTI – Europaparlamentet * suppleant för Linda McAVAN
21. Antonio VITORINO – Kommissionen
22. Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet

Blå kort: Palacio, Duff, Thorning-Schmidt

23. Ali TEKIN – Turkiet (Parlamentet)
24. Hildegard PUWAK – Rumänien (Regeringen)
25. Elio DI RUPO – Belgien (Parlamentet)
26. Ana PALACIO – Spanien (Regeringen)

27. Jan KAVAN – Tjeckien (Regeringen)
28. Josep BORRELL FONTELLES – Spanien (Parlamentet)
29. Alberto COSTA – Portugal (Parlamentet)
30. Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
31. Teija TIILIKAINEN – Finland (Regeringen)
32. Tunne KELAM – Estland (Parlamentet)
33. Joachim WUERMELING – Tyskland (Europaparlamentet) * suppleant för Elmar BROK

Andra punkten på dagordningen

Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet

Ms Lena HALLENGREN – Sverige (Regeringen) * suppleant för Lena HJELM-WALLÉN

Timothy KIRKHOPE – Europaparlamentet

Valdo SPINI – Italien (Parlamentet) * suppleant för Marco FOLLINI

Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet * suppleant för Luis MARINHO

Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (Parlamentet)

Blå kort: Martikonis, Palacio, Maij-Weggen, Tomlinson, Carnero Gonzalez, Farnleitner, MacCormick, Bonde.

Tredje punkten på dagordningen

Andrew Nicholas DUFF – Europaparlamentet

Irena BELOHORSKÁ – Slovakien (Parlamentet)

Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet

Alvydas MEDALINSKAS – Litauen (Parlamentet)
